

Осінь - Джерело

Написав Чабан Катя

Середа, 24 листопада 2010, 12:03

Осінь прийшла в золотому вбранні,
Позолотила природу барвисто,
Все, наче в казці, немовби у сні,
Грає й блищить все в багрянці іскристо.
Це - наш Господь, такий щедрий Творець,
В фарби яскраві окутав планету,
Нам невідомий початок й кінець
Божих старань, таких вмілих й відвертих.
Він лиш сказав - й забагрянилось листя,
Слово промовив - став в золоті ліс,
І горобина оділа намисто,
Ніби їй хтось це в дарунок приніс.
Осінь наш час на землі віднімає,
Гучно нагадує спів журавлів,
Що все земне дуже швидко минає
Й нас наближає до вічності днів.
Кожен листок, що впаде - це хвилини,
Відліку наших відвідин землі,
Варто задуматись кожній людині,
Смерті не зможем сказати ми: "ні".
Та не до смерті потрібно стремитись,
А до небес, що нам Бог зготував,
Серце своє необхідно змінити,-
Бо за нас Спас давно викупом став.
Й доки ще Бог нам дарує прожити -
Спішімо до Нього з кошами плодів,
Щоб гідно з Батьком у Царстві зажити
Вічних, щасливих, нев'янучих днів.